

NITTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 10 AUGUSTI
S:T LAURENTIUS, DIAKON OCH MARTYR
Fest

Läsning 2 Kor 9:6-10

Kom ihåg: den som sår snålt får en snål skörd och den som sår rikligt får en riklig skörd. Var och en skall ge som han har beslutat i sitt hjärta, inte med olust eller av tvång, ty Gud älskar en glad givare. Gud förmår ge er allt gott i överflöd, så att ni alltid har allt vad ni behöver och själva kan ge i överflöd till varje gott ändamål. Det står ju skrivet: *Han strör ut, han ger åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet.* Han som ger säd att så och bröd att äta, han skall ge er utsäde och mångdubbla det och låta er rättfärdighet ge god avkastning.

Responsoriepsalm Ps 112:1-2, 5-9 (R. jfr 5a)

R. Salig är den som är barmhärtig.

Salig den som fruktar Herren
och har sin stora lust i hans bud.
Hans efterkommande skall bli mäktiga på jorden,
de trognas släkte skall välsignas. R.

Gods och rikedom skall finnas i hans hus,
hans rättfärdighet består för evigt.
För de trogna går han upp som ett ljus i mörkret,
nådig och barmhärtig och rättfärdig. R.

Den som är god förbarmar sig och ger lån,
pålitlig i allt vad han gör.
Han skall aldrig någonsin vackla,
den rättfärdige skall bli ihågkommen för evigt. R.

Han fruktar inte för onda budskap,
hans hjärta är frimodigt, förtröstar på Herren.
Hans hjärta är tryggt och utan fruktan,
han skall snart få se ner på sina ovänner. R.

Han strör ut, han ger åt de fattiga,
hans rättfärdighet varar i evighet,
hans horn blir upphöjt med ära. R.

Halleluja Joh 8:12bc

V. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus, säger Herren.

Evangelium Joh 12:24-26

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Sannerligen, jag säger er: om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör, ger det rik skörd. Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som här i världen hatar sitt liv, han skall rädda det till ett evigt liv. Om någon vill tjäna mig, skall han följa mig, och där jag är kommer också min tjänare att vara. Om någon tjänar mig, skall Fadern ära honom.«

TISDAG DEN 11 AUGUSTI

Läsning Hes 2:8-3:4

Gud sade till mig: "Människa! Lyssna till vad jag har att säga dig. Var inte motsträvig som detta motsträviga folk. Öppna din mun och ät det jag ger dig."

Jag såg en hand sträckas fram mot mig, och handen höll en bokrulle. Han rullade upp den, och jag såg att den var fullskriven på både framsidan och baksidan. Det som stod skrivet där var klagan, suckar och jämmer. "Människa", sade han, "ät det du ser här, ät denna rulle. Gå sedan och tala till israeliterna." Jag öppnade munnen, och han gav mig rullen att äta. "Människa", sade han, "svälj denna rulle som jag räcker dig och fyll din mage med den." Jag åt den, och den smakade sött som honung. "Människa", sade han sedan, "gå nu till israeliterna och tala till dem med mina ord."

Responsoriepsalm Ps 119:14, 24, 72, 103, 111, 131 (R. 103a)

R. Dina löften är ljuva för min tunga.

Jag fröjdar mig över dina vittnesbörds väg
såsom över alla skatter.

ja, dina vittnesbörd är min lust,
de ger mig råd. R.

Lagen ur din mun är bättre för mig
än tusentals stycken guld och silver.

Dina löften är ljuva för min tunga,
de är ljuvare än honung för min mun. R.

Dina vittnesbörd är min eviga arvedel,
de är mitt hjärtas fröjd.

Jag spärrar upp min mun och flämtar,
ty jag längtar ivrigt efter dina bud. R.

Halleluja Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig säger Herren, som har ett mildt och ödmjukt hjärta.

Evangelium Matt 18:1-5, 10, 12-14

Vid den tiden kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Vem är störst i himmelriket?» Han kallade till sig ett barn och ställde det framför dem och sade: »Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen, kommer ni aldrig in i himmelriket. De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket. Och den som i mitt namn tar emot ett sådant barn tar emot mig. Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske faders ansikte.

Vad tror ni: om en man har hundra får och ett av dem kommer bort, lämnar han då inte de nittionio kvar i bergen och ger sig ut och letar efter det som är borta? Och om han lyckas hitta det, sannerligen, då gläder han sig mer över det än över de nittionio som inte har kommit bort. Så är det också er himmelske faders vilja att ingen av dessa små skall gå förlorad.«

ONSDAG DEN 12 AUGUSTI

Läsning Hes 9:1-7; 10:18-22

Jag hörde Herren Gud ropa med hög röst: "Nu skall straffet drabba staden. Grip era dödsbringande vapen!" Då kom sex män från den övre porten, den som vetter mot norr, var och en med stridsyxia i hand. Bland dem gick en man klädd i linnekläder och med skrivdon i bältet. De gick fram och ställde sig vid kopparaltaret.

Israels Guds härlighet hade nu lyft sig från keruben som den vilat på och flyttat sig till templets tröskel. Han ropade på mannen som var klädd i linnekläder och bar skrivdon i bältet. "Gå genom staden, genom Jerusalem", sade Herren till honom, "och rita ett tecken i pannan på dem som suckar och stönar över alla de vidrigheter som bedrivs där."

Och till de andra hörde jag honom säga: "Följ honom genom staden och slå ihjäl, utan förskoning, utan barmhärtighet. Döda gammal och ung, barn och kvinnor, förgör dem, men rör ingen som bär tecknet. Börja vid min helgedom." Då började de med männen, de äldste, som stod framför templet. "Orena templet och fyll förgårdarna med dräpta", sade han till dem, "gå sedan ut i staden och slå ihjäl."

Herrens härlighet lämnade nu templets tröskel och stannade ovanför keruberna. Keruberna lyfte vingarna och höjde sig från marken. Och jag såg dem ge sig i väg, och hjulen höjde sig alldeles som de. De stannade vid ingången till den östra tempelporten, och ovanpå dem vilade Israels Guds härlighet. Det var samma varelser som jag sett under Israels Gud vid floden Kevar. Och jag förstod att de var keruber. Var och en av dem hade fyra ansikten och fyra vingar, och under vingarna

satt något som liknade människohänder. Deras ansikten såg ut som de ansikten jag sett vid floden Kevar. Var och en av dem gick rakt fram.

Responsoriepsalm Ps 113:1–6 (R. jfr 4b)

R. Herrens ära når över himlen *eller* Halleluja.

Lova Herren, ni Herrens tjänare,
lova Herrens namn.
Välsignat vare Herrens namn
från nu och till evig tid. R.

Från solens uppgång till dess nedgång
må Herrens namn vara lovat.
Herren är upphöjd över alla folk,
hans ära når över himlen. R.

Ja, vem är som Herren, vår Gud,
han som sitter så högt,
han som blickar ner så djupt
– ja, vem i himlen och på jorden? R

Halleluja Jfr 2 Kor 5:19

V. Gud var i Kristus
och försonade hela världen med sig själv,
och han har anförtrott oss försoningens ord.

Evangelium Matt 18:15–20

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Om din broder har gjort dig någon orätt, så gå och ställ honom till svars i enrum. Lyssnar han på dig, har du vunnit tillbaka din broder. Men om han inte vill lyssna, ta då med dig en eller två till, för *på två eller tre vittnesmål skall varje sak avgöras*. Om han vägrar lyssna på dem, så tala om det för församlingen. Vill han inte lyssna på församlingen heller, betrakta honom då som en hedning eller en tullindrivare. Sannerligen, allt ni binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt ni löser på jorden skall vara löst i himlen. Vidare säger jag er: allt vad två av er kommer överens om att be om här på jorden, det skall de få av min himmelske fader. Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem.«

TORSDAG DEN 13 AUGUSTI

Läsning Hes 12:1–12

Herrens ord kom till mig: Människa! Du lever bland ett motsträvigt folk. De har ögon att se med, men de ser inte. De har öron att höra med, men de hör inte. De är ju ett motsträvigt folk.

Därför skall du, människa, mitt på dagen och i deras åsyn göra i ordning en sådan packning som förvisade brukar ha och i deras åsyn dra bort från platsen där du bor till en annan plats. Om de nu lägger märke till det – de är ju ett motsträvigt folk. Mitt på dagen och i deras åsyn skall du bära ut din packning som om du skulle förvisas. På kvällen och i deras åsyn ger du dig sedan av som förvisade brukar göra. I deras åsyn skall du göra ett hål i muren och bära ut din packning genom det. Lyft upp den på axeln i deras åsyn och dra bort med den i skymningen. Täck över ansiktet, så att du inte ser landet. Jag gör dig till ett tecken för israeliterna.

Jag gjorde så som jag hade blivit befalld. Mitt på dagen bar jag ut min packning som om jag skulle förvisas. På kvällen gjorde jag med händerna ett hål i muren, och i deras åsyn drog jag bort i skymningen, med packningen som jag lyft upp på axeln.

På morgonen kom Herrens ord till mig: Människa! Israeliterna, det motsträviga folket, säger ju till dig: "Vad är det du gör?" Svara dem: Så säger Herren Gud: Denna profetia gäller Jerusalem och alla israeliter där. Säg: Jag är ett tecken för er. Så som jag har gjort, så skall det ske med dem. De skall förvisas, de skall föras bort. Fursten som är bland dem skall i skymningen lyfta upp sin packning på axeln och ge sig av. Man skall göra ett hål i muren, så att packningen kan bäras ut, och han skall täcka över ansiktet, så att han inte ser landet.

Responsoriepsalm Ps 78:56–59, 61–62 (R. jfr 7b)

R. Glöm inte Herrens gärningar.

I sitt trots satte de Gud den Högste på prov,
de höll inte hans vittnesbörd.

De vek trolöst tillbaka som sina fäder,
de vek av som en opålitlig båge. R.

De förtörnade honom med sina offerhöjder
och retade honom med sina gudabilder.

Gud såg dem och blev förgrymmad
och stötte ifrån sig Israel med harm. R.

Han utlämnade sin makt till fångenskap,
sin ära i fienders hand.

Han priggav sitt folk åt svärdet
och förgrymmades på sin arvedel. R.

Halleluja Ps 119:135

V. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
och lär mig dina stadgar.

Evangelium Matt 18:21–19:1

Vid den tiden kom Petrus fram till Jesus och sade: "Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?" Jesus svarade: "Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

Därför är det med himmelriket som när en kung ville ha redovisning av sina tjänare. När han började granskningen, förde man in en som var skyldig honom tio tusen talenter. Eftersom han inte kunde betala, befallde hans herre att han skulle säljas tillsammans med sin hustru och sina barn och allt han ägde, så att skulden kunde betalas. Tjänaren kastade sig ner och bönföll honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala alltsammans.' Då kände hans herre medlidande med honom och lät honom gå och efterskänkte hans skuld.

Men när tjänaren gick därifrån, mötte han en annan tjänare som var skyldig honom hundra denarer. Han grep honom om strupen och sade: 'Betala tillbaka vad du är skyldig!' Den andre kastade sig ner och bad honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala.' Men han ville inte utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald.

När de andra tjänarna såg vad som hände, tog de mycket illa vid sig och talade om alltsammans för sin herre. Då kallade denne till sig tjänaren och sade: 'Din usling, jag efterskänkte hela din skuld när du bad mig om det. Borde du inte ha varit lika barmhärtig mot din kamrat som jag mot dig?' Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald. Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder."

När Jesus hade avslutat detta tal, bröt han upp från Galileen och kom in i Judeen på andra sidan Jordan.

FREDAG DEN 14 AUGUSTI

Läsning Hes 16:1–15, 60, 63

Herrens ord kom till mig: Människa! Låt Jerusalem höra om det vidriga hon har gjort. Du skall säga:

Så säger Herren Gud till Jerusalem: Du härstammar från kanaaneernas land, där föddes du. Din far var amoré och din mor en hettitisk kvinna. Så gick det till vid din födelse: när du föddes klippte ingen av din navelsträng, du tvättades inte ren med vatten, du gneds inte in med salt och blev inte lindad. Ingen förbarmade sig och gjorde något av detta för dig, ingen kände medlidande med dig. Med avsky kastade man ut dig på bara marken när du föddes.

Jag gick där förbi och såg dig sprattla i ditt blod. "Du skall leva", sade jag till dig, där du låg i ditt blod. Jag lät dig växa upp som en blomma på marken. Du växte upp och blev stor, du blev strålande vacker. Dina bröst blev fasta och du fick hår. Men du var naken.

Jag gick där förbi och såg att din tid var kommen, tiden för kärlek. Då svepte jag min mantel om dig och skylde din nakna kropp. Jag svor dig trohet och ingick

förbundet med dig, säger Herren Gud. Så blev du min. Jag tvättade dig med vatten, sköljde av dig blodet och smorde dig med olja. Sedan klädde jag dig i färggranna kläder och sandaler av delfinskinn, virade fint linne om ditt huvud och gav dig en slöja av skiraste väv. Jag prydde dig med smycken, jag satte armband om dina handleder och hängde en kedja kring din hals. Jag fäste en ring i din näsa och örhängen i dina öron, jag satte en praktfull krona på ditt huvud. Du smyckade dig med guld och silver, dina kläder var av fint linne, av skiraste väv och färggrant tyg. Din föda var vetemjöl, honung och olja. Du var mycket, mycket vacker, du var värdig att vara drottning. Ryktet om din skönhet spred sig bland folken. Den fulländades av den prakt jag höljt dig i, säger Herren Gud. Viss om din skönhet och ditt rykte började du hora. Du bjöd ut dina horkonster åt alla som kom förbi.

Men jag skall minnas förbundet jag slöt med dig i din ungdom, och jag skall upprätta ett evigt förbund med dig. När jag ger dig förlåtelse för allt vad du gjort skall du minnas och blygas, så att du inte kan öppna munnen av skam, säger Herren Gud.

eller: Hes 16:59–63

Så säger Herren Gud: Jag skall handla med dig så som du själv har handlat, då du visade förakt för den ed du svurit och bröt förbundet. Men sedan skall jag minnas förbundet jag slöt med dig i din ungdom, och jag skall upprätta ett evigt förbund med dig. Och du skall minnas hur du har levat och känna skam när jag tar dina systrar, både dem som är äldre och dem som är yngre än du, och gör dem till dina döttrar. De skall inte stå utanför förbundet. Jag skall upprätta mitt förbund med dig. Då skall du inse att jag är Herren. När jag ger dig förlåtelse för allt vad du gjort skall du minnas och blygas, så att du inte kan öppna munnen av skam, säger Herren Gud.

Responsoriepsalm Jes 12:2–3, 4b–6 (R. 1c)

R. Din vrede har upphört och du tröstar mig.

Gud är min frälsning,
jag är trygg och behöver inte frukta.
Herren är min styrka och min lovsång,
han blev min räddning. R.

Jublande skall ni ösa vatten
ur frälsningens källor.
Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken,
förkunna att hans namn är upphöjt. R.

Lovsjung Herren, ty han har gjort härliga ting,
låt dem bli kända över hela jorden.
Höj jubelrop, ni som bor på Sion,

ty stor är han mitt ibland er, Israels Helige. R.

Halleluja Jfr 1 Thess 2:13

V. Ta inte emot Guds ord som ett människoord utan som vad det verkligen är: Guds ord.

Evangelium Matt 19:3-12

Vid den tiden kom några fariseer fram till Jesus för att sätta honom på prov och frågade: »Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru av vilken anledning som helst?« Han svarade: »Har ni inte läst att Skaparen från början *gjorde dem till man och kvinna?*« Och han fortsatte: »*Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru, och de två skall bli ett. De är inte längre två utan ett. Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt.*« De frågade: »Varför har i så fall Mose bestämt att mannen skall skriva ett skilsmässobrev för att skilja sig?« Han svarade: »Därför att ni är så förstockade tillät Mose er att skiljas från era hustrur, men från början var det inte så. Jag säger er att den som skiljer sig från sin hustru av annat skäl än otukt och gifter om sig, han är en äktenskapsbrytare.«

Lärjungarna sade: »Om mannens ställning till hustrun är sådan, är det bäst att inte gifta sig.« Han svarade: »Alla kan inte tillägna sig detta, utan bara de som har fått den gåvan. Det finns sådana som är utan kön från födseln och sådana som av människor har berövats sitt kön och sådana som själva har gjort sig könlösa för himmelrikets skull. Den som kan må tillägna sig detta.«

JUNGFURU MARIAS UPPTAGNINGI HIMMELEN

Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen 1 Krön 15:3-4, 15-16 ; 16:1-2

David samlade hela Israel i Jerusalem för att föra upp Herrens ark till den plats som han gjort i ordning åt den. David kallade samman Arons ättlingar och leviterna. Leviterna bar Guds ark på sina axlar med bärstänger, så som Mose hade befallt i enlighet med Herrens ord. David befallde de främsta bland leviterna att låta sina ämbetsbröder sångarna göra tjänst med musikinstrument: harpor, lyror och cymbaler.

Guds ark fördes in och ställdes i det tält som David hade rest åt den. Sedan bar man fram brännoffer och gemenskapsoffer inför Gud, och då David hade avslutat offren välsignade han folket med Herrens namn. Till varje man och kvinna bland israeliterna delade han ut ett bröd, en kaka dadlar och en kaka russin.

Responsoriepsalm Ps 132:6-7, 9-10, 13-14 (R. 8)

R. Herre, stå upp, gå in i din vila, du och din mäktiga ark.

Vi hörde om arken i Efráta,
vi fann den på Jaars mark.
Låt oss gå in i hans boning
låt oss tillbe vid hans fotapall. R.

Dina präster skall klä sig i rättfärdighet,
och dina fromma skall jubla.
Vi ber dig för din tjänare Davids skull:
Visa inte tillbaka din smorde. R.

Herren har utkorat Sion,
där vill han ha sin boning.
"Detta är den viloplats som jag har utvalt,
här vill jag bo för alltid." R.

Andra läsningen 1 Kor 15:54–57

När det förgängliga kläs i oförgänglighet och det dödliga i odödlighet, då blir det så som skriftordet säger: *Döden är uppslukad och segern är vunnen. Död, var är din seger? Död, var är din udd?* Dödens udd är synden, och synden har sin kraft i lagen. Gud vare tack som ger oss segern genom vår herre Jesus Kristus.

Halleluja Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium Luk 11:27–28

Vid den tiden hördes en kvinna i mängden ropa: »Saligt det moderliv som har burit dig, och saliga de bröst som du har diat.« Men Jesus svarade: »Säg hellre: Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det.«

LÖRDAG DEN 15 AUGUSTI **JUNGFRU MARIAS UPPTAGNING TILL HIMLEN** Högtid

Mässan på dagen

Första läsningen Upp 11:19a; 12:1–6a, 10ab

Guds tempel i himlen öppnades, och förbundsarken blev synlig i hans tempel. Och ett stort tecken syntes på himlen, en kvinna klädd i solen och med månen under sina

fötter och en krans av tolv stjärnor på sitt huvud. Hon är havande och hon ropar i barnsnöd och födslovånda.

Och ett annat tecken syntes på himlen, och se, en stor eldröd drake, med sju huvuden och tio horn och med sju kronor på sina huvuden. Hans stjärt svepte med sig en tredjedel av stjärnorna på himlen och slungade dem ner på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka hennes barn när hon födde det. Och hon födde sitt barn, en son som skall valla alla folk med en stav av järn. Hennes barn rycktes upp till Gud och hans tron, och kvinnan flydde ut i öknen, där Gud har berett henne en tillflykt. Och jag hörde en stark röst i himlen säga: »Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gud och makten hos hans smorde.«

Responsoriepsalm Ps 45:10b–12b, 15–16 (R. jfr 10b)

R. Drottningen står vid din högra sida i gyllene skrud.

En drottning står vid din högra sida i guld från Ofír.

Hör, dotter, och ge akt, och vänd hit ditt öra :

Glöm nu ditt folk och din faders hus,

så att konungen får ha sin lust i din skönhet –

han är din herre, och för honom skall du falla ned. R.

I brokigt vävda kläder förs hon till konungen,

jungfrur, hennes väninnor, följer henne,

de leds in till dig.

Under glädje och fröjd förs de fram,

de tågar in i konungens palats. R

Andra läsningen 1 Kor 15:20–27a

Kristus har uppstått från de döda, som den förste av de avlidna. Ty eftersom döden kom genom en människa kommer också uppståndelsen från de döda genom en människa. Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus. Men i tur och ordning: först Kristus och därefter, vid hans ankomst, de som tillhör honom. Sedan kommer slutet, när han överlämnar riket åt Gud, fadern. Då har han förintat varje välde och varje makt och kraft, ty han måste härska tills han har lagt alla fiender under sina fötter. Den siste fienden som förintas är döden, ty allt har han lagt under sina fötter.

Halleluja

V. Änglaskaran gläder sig och jublar,
ty Maria är upptagen i himmelen.

Evangelium Luk 1:39–56

Vid den tiden gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: »Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig, att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning, sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.« Då sade Maria:

»Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:
han har vänt sin blick
till sin ringa tjänarinna.
Från denna stund skall alla slakten prisa mig salig:
stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem
som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika skickar han tomhänta bort.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, till evig tid.«

Maria stannade hos henne omkring tre månader och återvände sedan hem.

TJUGONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 16 AUGUSTI

Första läsningen Jes 56:1, 6-7

Så säger Herren:
Håll er till det som är rätt
och handla rättfärdigt,
ty min hjälp kommer snart,
min rättfärdighet skall segra.
Främlingar som sluter sig till Herren
och vill göra tjänst hos honom,
älska Herrens namn och vara hans tjänare,
ja, alla som iakttar sabbaten och inte vanhelgar den
och håller fast vid mitt förbund

får komma till mitt heliga berg
och glädjas i mitt bönehus,
och deras brännoffer och slaktoffer
skall jag ta emot på mitt altare.
Mitt hus skall kallas
ett bönens hus för alla folk.

Responsoriepsalm Ps 67:2-3, 5-6, 8 (R. 4)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 646**. När den läses används följande text:*

R. Folken skall tacka dig, o Gud, ja, alla folk skall tacka dig.

Gud, visa oss nåd och välsigna oss,
låt ditt ansikte lysa mot oss,
så att hela jorden lär känna vad du gör
och alla folk får veta att du hjälper. R.

Alla länder skall jubla av glädje,
ty du råder rättvist över folken
och leder länderna på jorden.
[Folken skall tacka dig, o Gud,
ja, alla folk skall tacka dig.]
Gud välsignar oss,
och hela jorden skall frukta honom. R.

Andra läsningen Rom 11:13-15, 29-32

Till er hedningar vill jag säga: just som apostel för hedningarna prisar jag min tjänst. Kanske kan jag väcka mina stamfränders avund och rädda några av dem. Ty om detta att de försköts gav världen försoning, vad skall då deras upptagande ge, om inte liv för de döda?

Gud tar inte tillbaka sina gåvor och sin kallelse. Ni var tidigare olydiga mot Gud men har nu fått förbarmande genom deras olydnad. Nu har de varit olydiga medan ni har fått förbarmande för att även de skall få förbarmande. Gud har gjort alla till olydnadens fångar för att kunna förbarma sig över alla.

Halleluja Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket
och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium Matt 15:21-28

Vid den tiden drog sig Jesus undan till området kring Tyros och Sidon. En kanaaneisk kvinna från dessa trakter mötte honom och ropade: »Herre, Davids son, förbarma dig över mig! Min dotter plågas svårt av en demon.« Han gav henne inget svar. Då gick hans lärjungar fram och bad honom: »Säg åt henne att ge sig i väg, hon går ju bakom oss och ropar.« Han svarade: »Jag har inte blivit sänd till andra än de förlorade fåren av Israels folk.« Men hon kom och föll ner för honom och sade: »Herre, hjälp mig.« Han svarade: »Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.« – »Nej, herre«, sade hon, »men hundarna äter ju smulorna som faller från deras herrars bord.« Då sade Jesus till henne: »Kvinna, din tro är stark, det skall bli som du vill.« Och från den stunden var hennes dotter frisk.